

In Memoriam – Bart Kamman

15 april 1991

22 december 2007

In Memoriam onze zoon en broer Bart: Zijn karaktertrekken zien we geschetst in de vele herinneringen, die familie en vrienden met ons hebben gedeeld. Daarvan hebben we hier een aantal genoemd, aangevuld met een anecdote en uitspraken van Bart zelf.

Levenslustig

Bart, een vrolijke jongen, altijd in voor een grapje; optimistisch, enthousiast, levendig en aanwezig; toonde een verbazingwekkend vermogen om te genieten van het leven en ieder zonnestraaltje mee te pikken.

Na afloop van 22 bestralingen: "Best wel gek: aan de ene kant fijn dat het erop zit, aan de andere kant jammer dat ik nu niet meer iedere dag gezellig met iemand op stap ben en lekker in het restaurant van het ziekenhuis kan eten."

Hij werd - glunderend - na afloop van vereniging een keer door de hele club thuisgebracht. Zijn commentaar: "Ik wou dat het elke avond vereniging was!"

Betrokken

Bart hield van gezelligheid; had een brede belangstelling voor de mensen om hem heen; nam het op voor iemand die uit de groep dreigde te vallen; goede trouwe vriend.

's Avonds in het ziekenhuis voor het slapen gaan: "Mam, we moeten ook bidden voor tante Ingeborg en voor de baby die bij haar groeit."

Ondernemend

Bart stond midden in het leven, had veel wensen, zat vol ideeën; moest altijd bezig zijn, iets doen, iets uithalen; probeerde altijd uit hoever hij kon gaan; altijd uitgedaagd door iets nieuws.

Tijdens het verenigingskamp zorgde hij voor keiharde muziek in het slaapgebouw. En met de voorraad energydrink die hij bij zich had, zette hij een bloeiende handel op, zodat er voorlopig nog niet aan slapen werd gedacht.

Humoristisch

Met Bart erbij was er altijd iets te beleven; gortdroge humor en positieve instelling; gevatte opmerkingen.

Na de eerste chemokuur, begon Bart's haar al snel uit te vallen: "God heeft alle haren op ons hoofd geteld; nou, dat kan ik binnenkort ook!"

Zelfdenkend en ad-rem

Bart z'n 'weethonger' was groot, hij hield van filosofische vragen; liep met zijn denkvermogen vaak een paar stappen voor; bijzondere jongen met een eigen wil, intelligent; kon raak en relativerend uit de hoek komen; stond het liefst aan het roer. *Een arts wilde Bart graag nog een nachtje extra in het ziekenhuis houden ter observatie. Bart antwoordde prompt: "Ik protesteer, en ik wil nu mijn advocaat spreken, want ik wil naar huis."*

Gelovig

Bart was puur en zijn geloof was puur; vond vrede in het plan dat God met zijn leven had; rotsvast vertrouwen in zijn hemelse Vader en in de toekomst; door zijn geloof kon hij dragen wat God te dragen gaf.

"Mam, ik denk dat ik weet wat Gods plan met mijn leven is: als mensen om ons heen zien hoe wij tijdens mijn ziekte op God vertrouwen en hoe goed de Here voor ons zorgt, dan willen zij misschien ook in God gaan geloven."

Gevraagd of hij piekerde toen hij steeds zeker werd, antwoordde Bart: "Er staat toch in de bijbel 'maak je geen zorgen voor de dag van morgen'? Nou, dat doe ik dan ook niet. De Here zorgt toch voor mij?!"

Gedreven en sterk

Bart was recht-toe recht-aan, bracht een boodschap 'zonder omzeilen'; wist wat hij wilde; had wilskracht; ging niet bij de pakken neerzitten; stond stevig in zijn schoenen en liet zich niet snel van de wijs brengen; telde voor drie.

"Als de tumor terugkomt, wil ik geen chemo meer. Dan ga ik liever naar de hemel."

Wegwijzer en voorbeeld

Bart, een jonge wegwijzer vol geloof en vertrouwen; hij moedigt ons aan te doen waarvoor God ons heeft gemaakt; door zijn ziekte werd Gods naam groot gemaakt; zijn vertrouwen op God is een voorbeeld voor ons; Bart maakt deel uit van de 'wolk van getuigen'.

Bart nam afscheid met de woorden: "Ik ga nu naar de hemel, naar de Here Jezus, en daar zal ik u straks terugzien. Vaarwel, à Dieu."

Uniek

Juist de combinatie van deze karaktertrekken maakte Bart tot een uniek mens. In één zin liet hij vaak meerdere kanten van zichzelf zien. Geloof ging samen met realiteitszin, toekomstverwachting met beleven, kritische instelling met vertrouwen. Gelardeerd met humor resulteerde dat in typische 'Bart uitspraken'. Twee voorbeelden:

Ook al moest Bart zijn studie architectuur al kort na het begin staken, hij zag daar geen belemmering in: "De Here kan mij vast gebruiken om huizen te ontwerpen in de hemel. Er komen nog zoveel mensen bij. En daar leer ik vast nog veel meer."

Toen een vriend vroeg of hij nog een keer kon langskomen, mailde Bart terug: "Een keertje afspreken dus: of binnenkort bij mij, of in de hemel (tenzij God alsnog een wonder doet; wat niet uit te sluiten is want Gods wegen zijn niet te doorgronden, maar zo als het er nu voorstaat ga ik dood...)"

Toen de gebedsgroep Bart vroeg om een lied op te geven dat ze zouden zingen, getuigde hij van zijn geloof door zonder aarzelen Opwekkingslied 355 te noemen:

*U die mij geschapen hebt, U wil ik aanbidden als mijn God.
In voor- en tegenspoed, Uw liefde doet mij zingen.
U die mij geschapen hebt, U wil 'k danken hoe ik mij ook voel.
En U gehoorzaam zijn. Heer, U bent mijn doel.*

*U bent mijn bestemming. U hebt mij gemaakt om als uw kind
in voor- en tegenspoed Uw liefde uit te stralen.
Dit is mijn bestemming. Dienen met verstand en met gevoel
vanuit gehoorzaamheid. Heer, U bent mijn doel.*

Zo is Bart ons moedig en vol vertrouwen voorgegaan naar zijn Heer en Heiland. Met hem kijken wij uit naar de jongste dag, waarop we hem weer zullen ontmoeten.

Hans & Jannine Kamman, Tim en Mieke